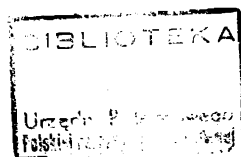

20 grudnia 1932 r.

E21c 25/04²

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 17084.

Kl. 5b 27.
5b 25/04

Karel Pavlas
(Slezská Ostrava, Czechosłowacja).

Koronka wrębówki z wymiennymi ostrzami.

Zgłoszono 16 października 1931 r.

Udzielono 5 października 1932 r.

Wynalazek dotyczy koronki wrębówki z wymiennymi ostrzami i odrębnie ukształtowanymi końcami, przez co oddziaływanie miału na ostrza zostaje zmniejszone, a skupiania się miału węglowego na nieczynnych powierzchniach głowicy dłota daje się uniknąć.

W większości dotąd znanych wrębówek, napędzanych sprężonym powietrzem, koronka posiada kilka ostrzy, z których jedno znajduje się w środku, a pozostałe są rozmieszczone wokoło niego. Zwykle nie zwraca się na to uwagi, aby długość ostrzy i ich przekrój dostosować do własności rozmaitych skał. Wskutek tego ostrza w koronce mają przekroje cztero- pięcio- i wieloboczne, co powoduje, że węgiel podczas wykonywania wrębu zostaje zanadto rozkruszo-

ny, tworząc dużo miału. Odstępy między ostrzami są zwykle tak ukształtowane, że zostają miejsca, w których gromadzi się łatwo zbity najczęściej wilgotny miął, który stanowi jakby sprężystą poduszkę przy uderzeniach dłótek. Zaznaczyć wypada, że jeżeli wszystkie ostrza koronki są rozmieszczone na powierzchni prostopadłej do jej podłużnej osi, kruszenie węgla jest uciążliwsze, niż gdy środkowe ostrze nieco wystaje od środka nad krańcowe ostrza.

Ponieważ środkowe ostrze nieco wystaje, przeto wbija się ono najpierw w węgiel i wytwarza otwór w środku miejsca uderzonego. Pozostałe ostrza boczne kruszą węgiel już łatwiej, gdyż w środku węgiel jest już osłabiony.

Wszystkie ostrza posiadają trójkątny

przekrój, wobec czego łatwo wbijają się w węgiel. Poza tem obsada ostrzy jest tak ukształtowana, że niema nieczynnych powierzchni, a przez odstępy między ostrzami miał węglowy łatwo wypada od środka obsady nazewnątrz. Po każdym uderzeniu wytwarza się więcej miału, który wtlacza się w odstępy między ostrzami i łatwiej wypada. Nowo utworzony miał węglowy wypycha nazewnątrz miał, nagromadzony poprzednio. Poza tem wszystkie ostrza koronki dają się wyjmować i możliwa jest ich wymiana po zużyciu.

Na rysunku uwidoczniło kilka przykładów wykonania wynalazku, a mianowicie fig. 1 przedstawia koronkę z wymiennymi ostrzami zaopatrzonemi w stożkowe wtyczki i kłowe wtrzymniki w widoku z boku i częściowym przekroju wzdłuż linii A — B na fig. 2, fig. 2 — widok zgóry, fig. 3 — koronkę z stożkową wkładką przytrzymującą w częściowym przekroju wzdłuż linii C — D na fig. 4, fig. 4 — widok zgóry fig. 3, fig. 5 — koronkę z pierścieniową wkładką, przytrzymującą ostrza, w częściowym przekroju wzdłuż linii E — F na fig. 6, fig. 6 — widok zgóry fig. 5.

Obsada 1 gruszkowatego kształtu o wypukłej przedniej ściance 2 posiada w bliskości zewnętrznego brzegu stożkowe otwory 3, pochylone do środka, w których są osadzone ostrza 4 zapomocą odpowiednio ukształtowanych stożkowych wtyczek 5. W podobny sposób umocowane jest środkowe ostrze 6. Aby uniknąć przekręcania ostrzy wtyczki 5 posiadają boczne występy 7, którym odpowiadają nacięcia 8 w obsadzie. Wszystkie ostrza 4 i 6 mają ostry przekrój trójkątny. Boczne ostrza 4 dają się łatwo wybić od dołu poprzez ukośne kanały 9 w obsadzie 1 (fig. 1).

Otwory 3 w obsadzie i wtyczki 5 ostrzy mogą mieć oczywiście przekrój ostrokątny.

Na fig. 3 i 4 jest uwidoczniła koronka, której boczne ostrza 4 są przytrzymywane wspólną wkładką stożkową 10 i w której

osadzone jest także wymienne ostrze środkowe 6. Przez wycięcie wkładki 10 np. wskutek uderzenia zdołu przez otwór drążka 11 zwolnione zostają jednocześnie ostrza boczne 4.

Na fig. 5 i 6 jest pokazana koronka o nieco innym kształcie; wszystkie ostrza boczne 4 są przytrzymywane w obsadzie wspólną wkładką 12, która jest osadzona na wtyczce 13 środkowego ostrza 6; zewnętrzny brzeg wkładki 12 wsuwa się w wykroje 14 wtyczek, dzięki czemu ostrza nie mogą przekręcać się. Po wyciągnięciu środkowego ostrza 6 i pierścieniowej wkładki 12 zwolnione zostają również boczne ostrza 4.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Koronka wrębówki z wymiennymi ostrzami, znamienna tem, że posiada ostrza o kształcie trójkątnym, a boczne ostrza (4) są umocowane w wypukłej czołowej ściance zapomocą okrągłych lub kanciastych wtyczek stożkowych (5), które w odpowiednich otworach są zabezpieczone przeciw przekręcaniu podłużnymi występami (7), umieszczonemi w nacięciach (8).

2. Koronka według zastrz. 1, znamienna tem, że boczne ostrza (4) są umocowane w obsadzie zapomocą stożkowej wkładki (10), osadzonej na ostrzu (6), która to wkładka po wyjęciu zwalnia boczne ostrza (4).

3. Koronka według zastrz. 1, znamienna tem, że boczne ostrza (4) są umocowane w obsadzie zapomocą pierścieniowej wkładki (12), której zewnętrzny brzeg jest wsunięty w wykroje (14) bocznych ostrzy i umocowany w obsadzie zapomocą wtyczki (13) środkowego ostrza (6), przyczem po wysunięciu ostrza środkowego i tej wkładki boczne ostrza będą zwolnione.

Karel Pavlaš.

Zastępca: M. Goldwasser,
advokat.

Fig. 1.

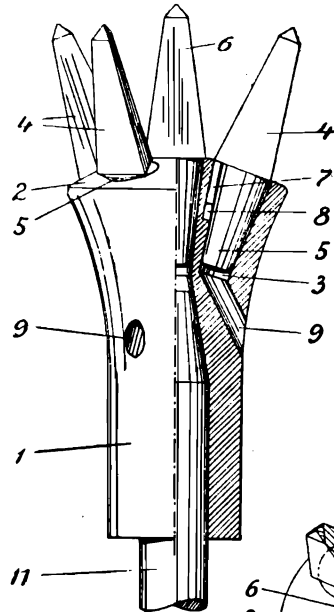

Fig. 3.

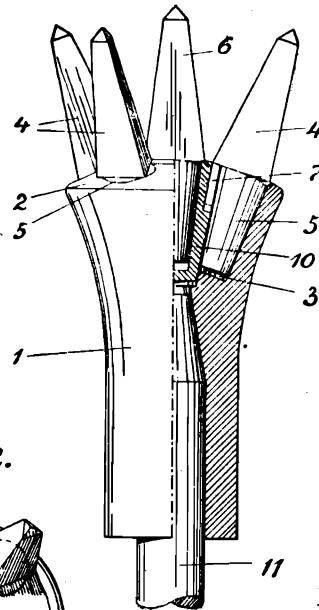

Fig. 2.

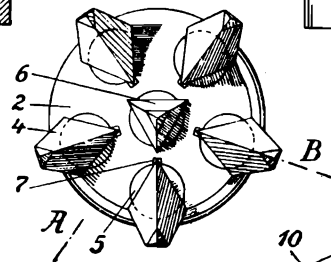

Fig. 4.

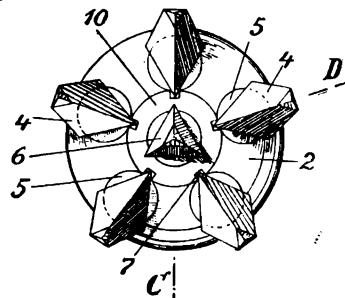

Fig. 5.

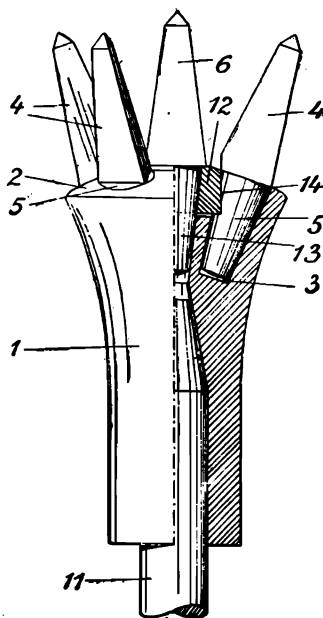

Fig. 6.

